

สรุปผลการวิจัย ภาระรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครู ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ในกระบวนการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาของสถาบัน อุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของห้องถังที่ต้องประกอบกิจกรรมในการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรในห้องถังให้มีประสิทธิภาพโดยการฝึกอบรม และให้บริการทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ แต่ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของวิทยาลัยครู จึงทำให้การปฏิบัติการกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันขาดประสิทธิภาพมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหลายประการ แนวทางหนึ่งที่จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ลดลงก็คือ วิทยาลัยจะต้องสร้างระบบข้อมูลต่าง ๆ ให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผน พัฒนาวิทยาลัยในทุกด้านให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภาระงานของอาจารย์ ที่ผ่านมาข้อมูลที่เกี่ยวขับการปฏิบัติงานของอาจารย์มีน้อยมาก และไม่เคยมีการทำวิจัยในเรื่องนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาและวิเคราะห์ภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ชิ่งผลสรุป และข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผนพัฒนาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินงานบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี 6 ด้าน คือ ภาระงานสอน และงานที่เกี่ยวข้องกับการสอน ภาระงานวิจัยและงานเชียนทางวิชาการ ภาระงานบริการทางวิชาการ ภาระงานทำนุบำรุงศิลปวัฒธรรม ภาระงานบริหารธุรการ

และกรรมการ ภาระงานอบรมครุและบุคลากรประจำการ

2. เพื่อเปรียบเทียบภาระงานของอาจารย์ในแต่ละด้านจำแนกตามคณะวิชา
คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการทำงาน

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติภาระ¹
งานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานสอนอยู่ใน
วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ในปีการศึกษา 2533 รวม 4 คณะวิชาคือ คณะมนุษยศาสตร์ และ
ลัทธิคามศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มีจำนวนทั้งสิ้น
122 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 เกณฑ์การคำนวณภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุ ซึ่งผู้วิจัยได้จัด
สร้างขึ้นโดยศึกษาเกณฑ์การคำนวณภาระงานของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเคยมีผู้
เสนอไว้ รวมทั้งข้อมูลจากการลัมมาษ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกวิทยาลัยครุ
สุราษฎร์ธานี จำนวน 9 ท่าน อาจารย์ผู้สอนและปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ จำนวน 8 คน เพื่อ²
สรุปสร้างเกณฑ์การคำนวณภาระงานของอาจารย์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเกณฑ์
การคำนวณภาระงานเกี่ยวกับงานสอน งานบริหารบุคลากรและธุรการในวิทยาลัย งานวิจัย
และงานเชื่อมทางวิชาการ งานบริการวิชาการแก่ลัทธิคาม งานทำนุบำรุงศิลปวัฒธรรม และ
งานสอนและอบรมบุคลากรประจำการ

2.2 แบบสำรวจภาระงานของอาจารย์ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสำรวจ
ปริมาณงานของอาจารย์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิทยาลัย และแบบสำรวจภาระงานอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร มาปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลภาระงานของอาจารย์สำหรับ

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ และส่วนที่เป็นรายละเอียดภาระงานด้านต่าง ๆ ที่อาจารย์แต่ละคนได้ปฏิบัติในปีการศึกษา 2533

2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากเครื่องมือในงานวิจัยของพิมิใจ ตรีสัตย์พันธุ์ (2530) เป็นการวัดระดับความคิดเห็นโดยใช้มาตราล่วงประเมินค่าตามแนวทางของลิเคอร์ท (Likert Scale) จำนวน 15 ช้อดและนอกจากนี้ยังได้เพิ่มช้อคำถามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับลำดับความสำคัญของภาระงาน และการแสดงผลลัพธ์งานที่ปฏิบัติจริงอีกอย่างละ 1 ช้อ รวมทั้งสิ้น 17 ช้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติตั้งนี้

3.1 นำข้อมูลภาระงานของอาจารย์จากแบบสำรวจในส่วนของงานสอนงานบริหารบุคคลและการวิชาการในวิทยาลัย งานวิจัยและงานเชียนทางวิชาการ คูณด้วยเกณฑ์การคำนวณภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุฑ์ที่จัดสร้างขึ้นสำหรับภาระงานนี้ ฯ เพื่อคำนวณหาจำนวนชั่วโมงที่อาจารย์ได้ใช้ในการปฏิบัติงานทั้ง 6 ด้าน

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพลัพธ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.3 วิเคราะห์จำนวนชั่วโมงปฏิบัติงานของอาจารย์ในภาระงานด้านต่าง ๆ และวิเคราะห์ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4 เปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงการปฏิบัติภาระงานต่าง ๆ ของอาจารย์จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครุฑ์โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เกณฑ์การงานของอาจารย์วิทยาลัยครู

จากเกณฑ์การคำนวณการงานของอาจารย์วิทยาลัยครู เป็นเกณฑ์การกำหนดชั่วโมงปฏิบัติงานสำหรับลักษณะงานในภาระงานด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ซึ่งผู้วิจัยจัดสร้างขึ้น โดยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนด และเกณฑ์การคำนวณการงานของอาจารย์ที่ได้มีผู้เสนอใช้แล้วร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ผู้สอนและปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ได้เกณฑ์การคำนวณการงานของอาจารย์วิทยาลัยครูตามรายละเอียดบทที่ 4 หน้า 65-67

ภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี

ผลการศึกษาภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี ตามเกณฑ์สรุปได้ดังนี้

1. ภาระงานสอน

งานสอนในชั้นเรียน	5.80	ชั่วโมง/สัปดาห์
เตรียมการสอน	17.14	ชั่วโมง/สัปดาห์
เตรียมอุปกรณ์	1.19	ชั่วโมง/สัปดาห์
ตรวจงานนักศึกษา	0.80	ชั่วโมง/สัปดาห์
ออกข้อสอบ	0.41	ชั่วโมง/สัปดาห์
ตรวจข้อสอบให้เกรด	0.68	ชั่วโมง/สัปดาห์
ให้คำปรึกษาทางวิชาการ	1.13	ชั่วโมง/สัปดาห์

2. ภาระงานวิจัยและงานเชี่ยนทางวิชาการ

งานวิจัยในชั้นเรียน	0.62	ชั่วโมง/สัปดาห์
งานเชี่ยนทางวิชาการ	1.99	ชั่วโมง/สัปดาห์

3. ภาระงานบริการทางวิชาการ

3.10	ชั่วโมง/สัปดาห์
------	-----------------

4. ภาระงานบริหารนักเรียนและกรรมการ

บริหารระดับกรรมการบริหาร	7.93	ชั่วโมง/สัปดาห์
บริการระดับหน่วยงานภายใน	1.39	ชั่วโมง/สัปดาห์
ธุรการของหน่วยงานในวิทยาลัย	2.53	ชั่วโมง/สัปดาห์
5. ภาระงานทั่วบ้านบ้านบุรุงคิลป์และธรรม	7.93	ชั่วโมง/สัปดาห์
6. ภาระงานอบรมบุคลากรประจำการ		
งานสอนในชั้นเรียน	4.76	ชั่วโมง/สัปดาห์
เตรียมการสอน	13.07	ชั่วโมง/สัปดาห์
เตรียมอุปกรณ์	0.51	ชั่วโมง/สัปดาห์
ตรวจงานนักศึกษา	0.63	ชั่วโมง/สัปดาห์
ออกข้อสอบ	0.33	ชั่วโมง/สัปดาห์
ตรวจข้อสอบให้เกรด	0.55	ชั่วโมง/สัปดาห์
ให้คำปรึกษาทางวิชาการ	0.89	ชั่วโมง/สัปดาห์

การเปรียบเทียบภาระงานของอาจารย์ในแต่ละด้านตามคณิตะวิชา คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการทำงาน

จากการเปรียบเทียบภาระงานทั้ง 6 ด้านของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามคณิตะวิชา คุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงาน สรุปได้วังนี้ อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี มีภาระงานด้านการสอนมากที่สุด ($\bar{X} = 27.14$) โดยคณิตะครุศาสตร์มีภาระงานด้านนี้มากที่สุด รองลงมาคณิตะวิทยาการจัดการ คณิตะวิทยาศาสตร์ และคณิตะมนุษยศาสตร์ ($\bar{X} = 31.77, 31.62, 25.61$ และ 23.48 ตามลำดับ) ในด้านภาระงานวิจัยและงานเชียนทางวิชาการปรากฏว่า อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี มีภาระงานด้านนี้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.62$) ซึ่งจำแนกเรียงตามลำดับได้วังนี้ คณิตะมนุษยศาสตร์ คณิตะวิทยาการจัดการ คณิตะครุศาสตร์ และคณิตะวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.59, 3.11, 2.75$ และ 1.07) เมื่อเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงปฏิบัติงานในภาระงานทั้ง 6 ด้านของอาจารย์

พบว่า ภาระงานสอนงานวิจัย และงานเขียนทางวิชาการ และงานอบรมบุคลากรประจำการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคณิตวิชา คือ อาจารย์คณิตวิทยาการจัดการมีช่วงไม่ทำงานสอนมากกว่าอาจารย์คณิตมนุษยศาสตร์ และอาจารย์คณิตมนุษยศาสตร์ มีช่วงไม่การทำงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการมากกว่าอาจารย์คณิตวิทยาการจัดการ ส่วนในงานอบรมบุคลากรประจำการ อาจารย์คณิตวิทยาการจัดการมีช่วงไม่ทำงานในด้านนี้มากกว่าอาจารย์ทุกคณิตวิชา และเมื่อเปรียบเทียบตามตำแหน่งทางวิชาการ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานพบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีช่วงไม่สอนมากกว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการจะมีภาระงานสอนมากกว่า อาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ส่วนในภาระงานด้านอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความพึงพอใจของอาจารย์วิทยลัยครุสุราษฎร์ธานีในการปฏิบัติงาน

ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่พอใจที่ได้รับงานที่มอบหมายตรงกับความรู้ความสามารถและพอใจในผลลัพธ์ของงานที่รับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64, 3.55$ ตามลำดับ) และอาจารย์พอใจน้อยในเรื่องเกณฑ์การนิจารณาความดีความชอบ และการลงโทษหรือการให้ความดีความชอบอย่างยุติธรรม ($\bar{X} = 2.27$) ส่วนการปฏิบัติงานอื่น ๆ อาจารย์มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ภาระงานของอาจารย์วิทยลัยครุสุราษฎร์ธานี ทั้ง 6 ด้าน โดยศึกษาแต่ละด้านและวิเคราะห์ตามตัวแปรต่าง ๆ อาจนำมาอภิปรายโดยแบ่งอภิปรายเป็นภาพรวม และรายด้านดังรายละเอียดตามที่วัดข้อต่อไปนี้

จำนวนชั่วโมงปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ในปี การศึกษา 2533 พบว่า อาจารย์มีชั่วโมงปฏิบัติงานในการงานต่าง ๆ รวม 73.73 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ จะเห็นว่าจำนวนชั่วโมงปฏิบัติงานรวมสูงมาก แต่ถ้าไม่นับรวมภาระงานด้านที่ 6 คือ ภาระงานสอนและอบรมบุคลากรประจำการ ซึ่งปฏิบัตินอกเวลาราชการจะทำให้จำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงานรวมเหลือเพียง 52.50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งใกล้เคียงกับปริมาณงานของอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยครุภัติศาสตร์ที่ สิทธิชัย ตีวน (2521) พบว่า อาจารย์มีปริมาณงานภาระจ่ายอยู่ระหว่าง 11-140 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยอาจารย์ส่วนใหญ่มีปริมาณงานอยู่ระหว่าง 41-50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเมื่อเทียบกับเกณฑ์ภาระงานของอาจารย์ทั่วไป มหาวิทยาลัย ที่สอนระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าใช้เกณฑ์ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อภาคการศึกษา หรือ 30 ชั่วโมงทำการ ส่วนกรรมการฝึกหัดครุได้กำหนดชั่วโมงทำงานขั้นต่ำของอาจารย์ไว้ ต้องไม่น้อยกว่า 35 ชั่วโมง (โดยไม่นับรวมเวลาพัก และเวลาเอกสารราชการ) ซึ่งสรุปได้ว่า อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี มีจำนวน ชั่วโมงการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง กึ่งนี้อาจจะเป็นเพราะอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มาจากมีงานสอนงานวิจัย งานบริหาร งานบริการวิชาการแก้สังคม และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตามปกติแล้วยังมีภาระงานอบรมครุ และบุคลากรประจำการในภาคนอกเวลาราชการเช้ามาร่วมอึกงานหนึ่งตัวย แต่เมื่อเปรียบเทียบกับชั่วโมงปฏิบัติงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ซึ่งราชิก ได้ทำการศึกษามาเมื่อปี ค.ศ. 1975 อาจารย์มีภาระงานรวมใกล้เคียงกัน กล่าวคือ จำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยบันฟฟ้า ไฮแอทนิวยอร์ค ต้องรับภาระงานสอน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เวลาที่เหลือต้องปฏิบัติภาระงานด้านอื่น ๆ อีก 56.10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และสอดคล้องกับข้อค้นพบของนุชรินทร์ นุตยุ่ง (2529) อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีชั่วโมงปฏิบัติภาระงานสอน บริหาร งานธุรการ งานวิจัย และงานเขียนทางวิชาการ และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเท่ากัน 42, 62, 27.18, 8.46, 6.25, 0.61, และ 0.11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาจำนวนชั่ง ไม่งบประมาณของอาจารย์ในแต่ละภาระงาน ในแต่ละเดือน

ทั้ง 6 เดือน สรุปได้ดังนี้

ภาระงานสอน

อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในการสอน 27.14 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ โดยแยกเป็นเตรียมการสอน งานสอนในชั้นเรียน เตรียมอุปกรณ์ ให้คำปรึกษา ทางวิชาการ ตรวจงานนักศึกษา ตรวจข้อสอบให้เกรด และออกข้อสอบ เท่ากับ 17.14, 5.80, 1.19, 1.13, 0.80, 0.68 และ 0.41 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเลิศ อ้วนพ่วง (2528) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มีภาระงานสอน 27.18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบภาระงานสอนของอาจารย์ระหว่างคณะวิชาฯ พบว่า ภาระงานสอน ของอาจารย์คณะวิชาฯ มากกว่าอาจารย์คณิตศาสตร์ และลังคม ศาสตร์ ทั้งนี้ เพราะจำนวนอาจารย์คณิตศาสตร์จัดการ มีมากกว่าอาจารย์คณิตศาสตร์ และลังคม ศาสตร์ แต่คณิตศาสตร์จัดการมีจำนวนโปรแกรมวิชาฯ และจำนวนนักศึกษาที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า จึงทำให้มีภาระงานสอนสูงกว่า และอาจารย์ที่มีคุณลักษณะเปรียญตรี จะมีภาระงานสอนมากกว่าอาจารย์ที่มีคุณลักษณะเปรียญตรี โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เพราะโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนอยู่ เป็นโปรแกรมในระดับปริญญาตรี ซึ่งตามหลัก ของการจัดการศึกษาแล้ว อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีคุณลักษณะเปรียญตรี ส่วนในระดับ อนุปริญญานั้น สามารถให้อาจารย์คุณลักษณะเปรียญตรีได้ แต่มีเพียง 4 โปรแกรม จึงทำให้อาจารย์ ที่มีคุณลักษณะเปรียญตรีมีชั่วโมงปฏิบัติภาระงานสอนมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบอาจารย์ที่มี ตำแหน่งทางวิชาการและมีประสบการณ์การทำงานต่างกัน พบว่า มีชั่วโมงปฏิบัติภาระงานสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า งานสอนเป็นงาน หลักของอาจารย์ในวิทยาลัยไม่ว่าประสบการณ์และตำแหน่งทางวิชาการจะต่างกัน ต้องปฏิบัติ งานหลักนี้ในปริมาณใกล้เคียงกัน เป็นที่น่าลังเกตว่า ในเวลาผ่านมาถึงกว่า 10 ปี ภาระ

งานสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครุขังคง ใกล้เคียงกัน แม้ว่าโครงสร้างการบริหารงานและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนไปมาก แสดงว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร อาจารย์วิทยาลัยครุขังคงปฏิบัติภาระงานสอน เป็นภาระหลักเช่นเดิม นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงการจัดลำดับความสำคัญในการงานสอนพบว่า มีความสอดคล้องกัน คือ อาจารย์ให้ความสำคัญในการงานนี้อยู่ในอันดับ 1 และในด้านการปฏิบัติอาจารย์มีความเห็นว่า “ได้ปฏิบัติภาระงานนี้อยู่ในอันดับ 1 เช่นเดียวกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า อาจารย์มีช้า ไม่ปฏิบัติภาระงานนี้อยู่ในอันดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับช้า ไม่ปฏิบัติงานในภาระงานอื่น”

ภาระงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ

อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในการงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ 2.62 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแยกเป็น งานเขียนทางวิชาการ และงานวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ 1.99 และ 0.62 ตามลำดับ นับเป็นภาระงานที่อาจารย์ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สวัสดิ์ สุคนธ์ (2522) ได้ทำการศึกษาไว้ พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครุภาคใต้ มีภาระงานด้านคว้าวิจัยอยู่ในเกณฑ์น้อย และเมื่อเปรียบเทียบภาระงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ ของอาจารย์ระหว่างคณาจารย์ พบว่า ภาระงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของอาจารย์คณาจารย์วิชามนุษยศาสตร์มากกว่าอาจารย์คณาจารย์วิทยาการจัดการ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสถานภาพทั่วไปของวิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี จะมีอาจารย์ดำรงตำแหน่งรองค่าสต德拉จารย์เพียง 2 คน ซึ่งสังกัดอยู่คณาจารย์คณาจารย์และอาจารย์ทั้ง 2 คนจะมีผลงานวิจัยและเอกสารตีพิมพ์จำนวนมาก จึงทำให้อาจารย์คณาจารย์คณาจารย์มีภาระงานด้านนี้มากกว่าอาจารย์คณาจารย์วิชาอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบอาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า มีช้า ไม่ปฏิบัติงานในภาระงานนี้มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะอาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และมีตำแหน่งทางวิชาการจะมีศักยภาพที่จะทำงานวิจัย และงานเขียนทางวิชาการ และมีความรู้ในเนื้อหาวิชา ตลอดจนมีความเข้าใจและผ่าน

ประสบการณ์การวิจัยมาแล้ว จึงสามารถสร้างสรรค์งานเขียนทางวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของตนเองให้มากขึ้น ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครุต่างกันพบว่า มีจำนวนชั่วโมงปฏิบัติภาระงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะอาจารย์วิทยาลัยครุส่วนใหญ่ทำการงานด้านนี้ค่อนข้างน้อยมาก เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านประสบการณ์การทำงาน ซึ่งปรากฏผลการเปรียบเทียบไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญในการงานวิจัย และงานเขียนทางวิชาการพบว่า มีความแตกต่างกัน คือ อาจารย์ให้ความสำคัญในภาระงานนี้ในอันดับ 2 แต่ในด้านการปฏิบัติอาจารย์มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติภาระงานนี้อยู่ในอันดับ 5 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า อาจารย์มีชั่วโมงปฏิบัติภาระงานนี้อยู่ในอันดับที่ 6 เมื่อเทียบกับชั่วโมงปฏิบัติงานในภาระงานอื่น

ภาระงานบริการทางวิชาการ

อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในภาระงานบริการทางวิชาการ 3.10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับภาระงานบริการทางวิชาการ ของอาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่วิไลวรรณ พิชัยานุวัฒน์ สุวิมล วงศ์วนิช และกุหลาบ หวังดีศิริสกุล (2523) ได้ทำการศึกษาไว้พบว่า อาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีภาระงานบริการทางวิชาการ 3.00 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติ ทบทวน มหาวิทยาลัย (2529) ได้ทำการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย มีบทบาท ในชุมชนในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบภาระงานบริการวิชาการแก้ลังคม ของ อาจารย์ระหว่างคณะวิชา ดำเนินทางวิชาการ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พบว่า อาจารย์มีภาระงานด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะ ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี เป็นสถานที่อุดมศึกษาในท้องถิ่นเพียงแห่งเดียวที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งทำให้อาจารย์ของ วิทยาลัยในทุกคณะวิชาส่วนใหญ่ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากร และอาจารย์นิเทศให้แก่สถาบัน

ต่าง ๆ เช่น วิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาล โรงเรียนตำราจุฬารัตน์ วิทยาลัยผลิตภัณฑ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา หน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชน เป็นต้น จึงทำให้อาจารย์มีช้า โงงปฏิบัติในภาระงานนี้ กระจายไปในทุกคณะ ตำแหน่งทางวิชาการ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญในภาระงานบริการทางวิชาการพบว่า อาจารย์ ให้ความสำคัญในภาระงานนี้ในอันดับ 3 และในการปฏิบัติอาจารย์มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติภาระงานนี้ในอันดับ 4 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า อาจารย์มีช้า โงงปฏิบัติภาระงานนี้อยู่ในอันดับที่ 5 เมื่อเทียบกับช้า โงงปฏิบัติงานในภาระงานอื่น

ภาระงานท่านบุญบารุ่งศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในภาระงานท่านบุญบารุ่งศิลปวัฒนธรรม 7.93 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งแตกต่างจากภาระงานด้านนี้ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่นูชรินทร์ บุญยิ่ง (2529) และพะเลิศ อ้วนพ่วง (2528) ได้ทำการศึกษาไว้พบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีภาระงานท่านบุญบารุ่งศิลปวัฒนธรรม เท่ากับ 0.11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ เพราะการจัดตั้งวิทยาลัยครุตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ มีนโยบายเน้นภาระงานด้านนี้เป็นสำคัญ และมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ และศิลปวัฒนธรรมประจำชาติอีกส่วนหนึ่งด้วย ซึ่งนับว่า ได้บรรลุผลตามเป้าหมายเป็นอย่างดี เพราะวิทยาลัยครุหลายแห่ง ได้มีศูนย์วัฒนธรรมและดำเนินการได้อย่างดี เด่นชัด จึงทำให้ภาระงานด้านนี้ของอาจารย์วิทยาลัยครุสูงกว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และเมื่อเปรียบเทียบภาระงานท่านบุญบารุ่งศิลปวัฒนธรรมของอาจารย์ระหว่างคณะวิชา ตำแหน่งทางวิชาการ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครุ พบว่า อาจารย์มีภาระงานด้านนี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เพื่อระบุมาตรฐานเดียวกันของงานท่านบุญบารุ่งศิลปวัฒนธรรม จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความหลากหลายทั้ง ในแง่วิชาการ ทักษะ และประสบการณ์เฉพาะด้านในภาระงานนี้ อาจารย์ผู้ปฏิบัติกระจายไปทุกกลุ่มจากเหตุผลดังกล่าว ผลการเปรียบเทียบระหว่างคณะวิชา ตำแหน่งทางวิชาการ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน จึงไม่

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญในภาระงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมพบว่า อาจารย์ให้ความสำคัญในภาระงานนี้ในอันดับ 6 และในการปฏิบัติอาจารย์มีความคิดเห็นว่า ได้ปฏิบัติภาระงานนี้ในอันดับ 6 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า อาจารย์มีช่วงโมงปฏิบัติภาระงานน้อย ในอันดับที่ 4 เมื่อเทียบกับช่วงโมงปฏิบัติงานในภาระงานอื่น

ภาระงานนบริหารริการและธุรการ

อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ใช้เวลาในภาระงานบริหาร บริการและธุรการ 11.85 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแยกเป็น บริหารระดับกรรมการบริหาร บริการระดับหน่วยงานภายใน และธุรการของหน่วยงานในวิทยาลัย เท่ากับ 7.93, 1.39 และ 2.53 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากภาระงานด้านนี้ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสวนจันทร์ ที่พรเลิศ อุ่มผ่าว (2528) ได้ทำการศึกษาไว้วางว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีภาระงานบริหาร บริการ และธุรการ เท่ากับ 62.00 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่า วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี เป็นสถาบันที่มีขนาดเล็กกว่ามหาวิทยาลัย ซึ่งมีหน่วยงาน ศูนย์ สำนักฝ่ายต่าง ๆ มากกว่าวิทยาลัยครุ จึงส่งผลให้ภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุ ในด้านนี้น้อยกว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และเมื่อเปรียบเทียบภาระงานบริหาร บริการและธุรการ ของอาจารย์ระหว่างคณะวิชา ตำแหน่งทางวิชาการ ภูมิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครุพบว่า อาจารย์มีภาระงานด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ธรรมชาติของสถาบันทั้งสองจะแตกต่างกันแต่อาจจะกล่าวได้ว่า อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของไทย โดยทั่วไปยังคงต้องใช้เวลาภาระงานบริหารริการ และธุรการอยู่มากอาจจะเป็นเพราะระบบงานมิได้จัดบุคลากรสายบริหารให้กับสถาบันเพื่อบริบูรณ์ด้านนี้ ผลการวิจัยของนุชรินทร์ บุญยิ่ง (2529) พบว่า ภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุ 6 กลุ่ม มีภาระงานด้านบริหารมากเป็น

อันดับสองรองจากภาระงานสอน นอกจากรางวัลเมื่อพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญในภาระงานบริหาร บริการและธุรกรรมนั่ว่า อาจารย์ให้ความสำคัญในภาระงานนี้ในอันดับ 4 และในการปฏิบัติอาจารย์มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติภาระงานนี้ในอันดับ 3 ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า อาจารย์มีช่วงไม่ปฏิบัติภาระงานน้อย ในอันดับที่ 3 เมื่อเทียบกับช่วงไม่ปฏิบัติงานในภาระงานอื่น

ภาระงาน obrbmuk ค่าการประจำการ

อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานีใช้เวลาในการงาน obrbmuk ค่าการประจำการ 21.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแยกเป็น เตรียมการสอน งานสอนในชั้นเรียน ให้คำปรึกษาทางวิชาการ ตรวจงานนักศึกษา ตรวจข้อสอบให้เกรด เตรียมอุปกรณ์ และออกข้อสอบ เท่ากับ 13.07, 4.76, 0.89, 0.63, 0.55, 0.51 และ 0.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบภาระงาน obrbmuk ค่าการประจำการของอาจารย์ระหว่างคณฑ์วิชา พบว่า ภาระงาน obrbmuk ค่าการประจำการ ของอาจารย์คณฑ์วิชาฯ ภาระการจัดการมีมากกว่าอาจารย์คณฑ์นุชยาศาสตร์ และลังค์ศิริคานธ์ คณฑ์วิชาศาสตร์ และคณฑ์ครุศาสตร์ ก็ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะจำนวนอาจารย์คณฑ์วิชาการจัดการมีน้อยกว่าจำนวนอาจารย์ในคณะอื่น ๆ แต่มีจำนวนนักศึกษาและจำนวนกลุ่มเรียนที่ต้องรับผิดชอบมีมากกว่าคณฑ์อื่น ๆ จึงทำให้มีภาระงานด้านนี้ สูง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างตำแหน่งทางวิชาการ คุณการศึกษาและประสบการณ์การทำงานของอาจารย์พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เพราะงานฝึกอบรมเบื้องต้นที่มีลักษณะคล้ายกับงานสอนแต่เป็นการปฏิบัตินอกเวลาราชการ และมีเงินค่าตอบแทนให้แก่อาจารย์ผู้สอน จึงได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ส่วนใหญ่ในการปฏิบัติภาระงานด้านนี้เป็นอย่างดี นอกจากรางวัลเมื่อพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญในภาระงาน obrbmuk ค่าการประจำการ พบว่า อาจารย์ให้ความสำคัญในภาระงานนี้ในอันดับ 5 แต่ในการ

ปฏิบัติอาจารย์มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติการงานนี้ในอันดับ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า อาจารย์มีช้า ไม่ปฏิบัติการงานนี้อยู่ในอันดับ 2 เมื่อเทียบกันช้า ไม่ปฏิบัติงานในภาระงานอื่น

นอกจากภาระงานและการเบรียบเทียนภาระงานที่ได้กล่าวมาแล้ว งานวิจัยนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีความพอใจที่ได้รับมอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง และพอใจในผลลัพธ์ของงานที่รับผิดชอบอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.64, 3.55$) จะเห็นได้ว่า มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันกับผลการศึกษาภาระงานของอาจารย์ ซึ่งพบว่า อาจารย์มีภาระงานค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 73.73$) ช้า ไม่ต่อสัปดาห์ หรือถ้าหากภาระงานอบรมครุและบุคลากร ซึ่งอาจารย์ได้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการออกแล้วก็ยังเหลือภาระงานของอาจารย์ค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 52.50$) เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ปริมาณงานพื้นฐานของกรรมการฝึกหัดครุ ซึ่งได้กำหนดไว้ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และถ้านำมาเทียบกับปริมาณงานของอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยครุภาคตะวันตกที่ ลิขิชัย ดีวน (2521) ได้ศึกษาไว้พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีปริมาณงานอยู่ระหว่าง 41-50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งมีความใกล้เคียงกัน แต่ก็อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่า อรุณ รักธรรม (2517) กล่าวว่า หลักการบริหารที่ดีจะต้องมุ่งถึงความสำเร็จร่วมกัน โดยยึดหลักประทัยดและประสิทธิภาพ และที่สำคัญความสำเร็จนั้นจะต้องเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บริการ อาจกล่าวได้ว่า แม้ภาระงานของอาจารย์มากก็จริง แต่ถ้าเป็นภาระงานที่อาจารย์ชอบตรงกับความรู้ความสามารถ และความถนัดของอาจารย์ อาจารย์มีความพึงพอใจที่ทำให้งานดี ประสบความสำเร็จได้ดี เช่นกัน เพราะถ้าหากนิจารณาในเชิงของงานการบริหารงานของสถาบัน อาจารย์ก็คือ ผู้ใช้บริการกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบายการบริหารงานของสถาบัน ถ้าหากผู้บริหารสามารถสร้างความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ให้มีมากขึ้นเพียงใด ก็ยังจะทำให้การปฏิบัติการกิจของสถาบันประสบความสำเร็จสูงขึ้นด้วยเช่นกัน ส่วนความพึงพอใจใน

ด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้าพิจารณาถึงจำนวนตัวเลขที่เป็นค่าเฉลี่ยได้พบว่า วิทยาลัยได้สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรสั่งไป่อนรرم ส่งไปคุณงานและศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านนี้ในระดับ ($\bar{X} = 3.36$) ในด้านปัญหาของการทำงาน อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรจะซึ้งปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติภาระงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อนเท็จหยุดทำงานนั้น มีค่าเฉลี่ยถึง ($\bar{X} = 3.45$) ในด้านการยกย่องให้กำลังใจ เมื่อบุคลากรนำชื่อเลื่องมาสู่วิทยาลัย และด้านความรู้สึกว่ามักได้รับเลือกจากคณาจารย์ให้ปฏิบัติงานของวิทยาลัย อาจารย์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.18$) จะเห็นได้ว่า แม้ค่าระดับความพึงพอใจได้ตกอยู่ในระดับปานกลางก็จริง แต่ถ้าพิจารณาจากตัวเลขค่าเฉลี่ยที่กล่าวมานั้นได้ว่า เป็นค่าเฉลี่ยที่สูงใกล้กับเกณฑ์เฉลี่ยในระดับมากอยู่หลายด้าน ซึ่งนับได้ว่านี้ความสอดคล้องกับภาระงานของอาจารย์ที่ค้านไม่ได้ ที่มีช่วงไม่คงการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง จึงอาจกล่าวได้ว่าความพึงพอใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายมีความล้มเหลวทั้ง กับความสำเร็จของงานที่รับผิดชอบ ส่วนในด้านการรับทราบเกณฑ์การพิจารณาความตีความชอบรวมทั้งการลงโทษหรือการให้ความตีความชอบ มีความยุติธรรม อาจารย์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$) แสดงว่า อาจารย์ต้องการให้ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญในเรื่องการพิจารณาความตีความชอบให้เกิดความยุติธรรมมากขึ้น โดยอาจจะนำผลจากการศึกษาภาระงานของอาจารย์แต่ละคนไปเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาความตีความชอบด้วย ก็จะทำให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะโดยหลักการของสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์มีอิสระเสรีภาพในการปฏิบัติงานค่อนข้างสูง ดังนั้นการบังคับบัญชาโดยใช้ระบบการลั่งการหรือการบังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถทำให้งานที่ต้องปฏิบัติตามภารกิจของสถาบันประสบความสำเร็จได้ถ้าผู้บังคับบัญชาได้ปรับปรุงจุดอ่อนตรงนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็จะส่งผลให้อาจารย์มีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น และจะก่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติภารกิจของวิทยาลัยโดยส่วนรวม ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าผลจากการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ จะเป็นข้อมูลประกอบในการวางแผนจัดสรรงภาระงานให้เหมาะสมกับบุคลากรได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยตามที่ได้อภิปรายแล้ว มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากเกณฑ์ปริมาณพื้นฐานของกรรมการฝึกหัดครู ซึ่งกำหนดให้อาชาร์แต่ละคนต้องมีชั่วโมงการทำงานไม่น้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อนำมาเทียบกับภาระงานรวมของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ที่ศึกษาได้จะเห็นว่ามีความแตกต่างกันมาก ดังนั้น วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ควรพิจารณาหาแนวทางในการจัดการอัตรากำลังบุคลากรในตำแหน่งอาจารย์และนักบริหารงานเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้ลดจำนวนชั่วโมงในการงานสอน และภาระงานด้านบริหาร บริการ และธุรการ ของอาจารย์ให้ลดลงจากสภาพปัจจุบัน ซึ่งอาจารย์ยังมีภาระงานทั้ง 2 ด้านนี้ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะคณะวิชาวิทยาการจัดการ ซึ่งมีจำนวนอาจารย์ประจำเพียง 10 คน จึงทำให้มีภาระงานรวมมากกว่าคณะวิชาอื่น ๆ ดังนั้น วิทยาลัยจึงสมควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนในคณะวิชานี้ อย่างเร่งด่วน ซึ่งอาจใช้แนวทางต่าง ๆ เช่น วิทยาลัย ควรจัดทำแผนกรอบอัตรากำลังเพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรหรือจัดหาบุคลากรในท้องถิ่น ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในสาขาวิชาที่ขาดแคลนมา เสริม นอกจากนี้การลดภาระงานสอนและการงานบริหารลงจะช่วยให้อาชาร์ มีเวลาสำหรับการปฏิบัติภาระงานวิจัย และงานเชิงทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น

2. วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ควรพิจารณาหาแนวทางในการส่งเสริมและกระตุ้นให้อาชาร์เกิดความสนใจในงานวิจัยและจัดระบบเพื่ออำนวยความสะดวกให้อาชาร์ที่ทำงานวิจัยให้มากขึ้น โดยเฉพาะอาจารย์รุ่นใหม่ที่มีวุฒิน้อยหรือมีประสบการณ์น้อย อาจจะส่งเสริมและจัดสรรให้ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมมีคณะทำงานที่ค่อยช่วยด้วย เพื่อเป็นผู้ช่วยในการทำงานวิจัยของอาจารย์ โดยมีนักวิชาการสอดคล้องเคราะห์และเจ้าหน้าที่ธุรการที่ค่อยดูแลเรื่องรูปแบบและดำเนินการจัดทำเป็นรูปเล่มให้

นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การให้ทุนอุดหนุนควรเพิ่มวงเงินอุดหนุน การวิจัยต่อเรื่องให้เพียงพอต่อความจำเป็นที่จะต้องใช้ทำการวิจัยได้จริง โดยอาจารย์ ผู้วิจัยไม่เดือดร้อน เพราะจะมีส่วนลับพันธ์กับคุณภาพของงานวิจัยด้วย ในส่วนของอาจารย์ที่มีความสนใจแต่ยังขาดความพร้อมในด้านเทคนิควิธีการ อาจจัดฝึกอบรมเทคนิคในการวิจัยให้ตามลักษณะความสนใจของอาจารย์แต่ละกลุ่ม อาจจะเสนอเรื่องเนื้อหาที่ควรเร่งให้มีการทำการศึกษาและวิจัย เช่น ส่วนความต้องการทางวิชาการด้านต่าง ๆ ของภาคใต้ รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น หรือแนวทางการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในภาคใต้ เพื่อจะได้ใช้ผลจากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการให้บริการทางวิชาการแก้สังคม และเป็นแนวทางในการส่งเสริมท่านบุรุษศิลปวัฒธรรมของวิทยาลัยให้ก้าวข้ามขวางและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ผู้บริหารอาจจะใช้ชื่อมูลภาระงานอาจารย์เพื่อบริหารงานวิทยาลัย เช่น การจัดคนให้เหมาะสมกับงาน การมอบหมายงาน การให้ความตื่นความซ้อมตามภาระงาน เป็นต้น

3. วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานีควรดำเนินการวางแผนให้มีการจัดระบบข้อมูลของวิทยาลัยในทุกด้านอย่างเป็นระบบแล้วจึงพัฒนาไปสู่ระบบเครือข่ายให้หน่วยงานต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยสามารถเรียกข้อมูลที่ต้องการรู้จากหน่วยงาน และฝ่ายอื่น ๆ ได้ทันที โดยจะทำให้ลดภาระงานประจำตัวเวลาและงบประมาณได้มาก ซึ่งจะทำให้การบริหารงบประมาณไม่ซ้ำซ้อนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเต็มที่ นอกจากนี้วิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการศึกษาวิเคราะห์ภาระงานของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง โดยทำการศึกษาทุก ๆ 2-3 ปี จึงจะทำให้สามารถทราบถึงปริมาณงานในภาระงานต่าง ๆ ของอาจารย์ที่ชัดเจนและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวางแผนและพัฒนาบุคลากรของวิทยาลัย

4. สำหรับวิทยาลัยครุอื่น ๆ ที่มีความสนใจในการจะดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ภาระงานของอาจารย์ในลักษณะเช่นนี้ อาจพิจารณาปรับปรุงในรายละเอียดบางประการในเรื่องเกณฑ์การคำนวณภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี ที่สร้างขึ้นนี้ให้มีความ

ผลคล้องกับลักษณะภาระงานของสถาบันนั้น หรืออาจใช้แนวทางนี้จัดสร้างเกณฑ์การคำนวณภาระงานของอาจารย์ในสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ภาระที่ภาระงานได้ต่อไปซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและจัดสรรกำลังคน โดยเฉพาะในปัจจุบันซึ่งวิทยาลัยครูได้เปลี่ยนแปลงบทบาทตนเองขึ้นอีกรอบหนึ่ง คือ การผลิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปนี้

ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบภาระงานของอาจารย์ในสาขาวิชาเดียวกันของอาจารย์วิทยาลัยครูทั้งหมด และควรเปรียบเทียบภาระงานของอาจารย์ในสาขาวิชาเดียวกันระหว่างกลุ่มวิทยาลัยตัวอย่าง เพราะจะทำให้ได้ผลจากการวิจัย ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อวิทยาลัยครู และสหวิทยาลัย เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการวางแผนกำลังคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันวิทยาลัย ได้ขยายงานกว้างขวางและมีระดับสูงขึ้น เช่น ผลิตนักศึกษาระดับปริญญา ให้ตามความเหมาะสมสมของวิทยาลัยครู

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**